

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

ВКЛОНЯЮСЯ НИЗЬКО УЧИТЕЛЬСЬКІЙ ДОЛІ

Свого часу Григорій Сковорода звернувся до «сродної праці» - праці за покликанням, тієї праці, до якої людина має природний нахил і здібності. Філософ доводив, що людина не може бути щасливою, якщо діє всупереч своїй природі. Тільки праця за природними нахилами обдаровує справжньою насолодою і дає користь суспільству. «Сродна праця» приносить щастя, додає сил, «потрібне робить неважким, важке - непотрібним», бо ж з людиною - Бог.

У руслі цієї філософської тенденції творила диво-красу сім'я педагогів Івана Пантелійовича і Тамари Павлівни Думів (на фото). Нині ці славні люди - жителі села Малі Дорогостаї, а колись стояли біля витоків чарівного села Мальоване.

Із 1960 року Іван Пантелійович працював учителем Мальованської восьмирічної школи. Здобували освіту в той час у досить важких умовах: школа працювала у дві зміни, тут навчалося 154 учні із Долини, Травневого (Задів), Завалля і хуторів села Ярославичі. В тому ж році розпочали ремонт приміщення, яке знаходилося біля ФАПу. Обладнали три класні кімнати і це дало можливість перевести навчання в одну зміну. Водночас учителі ходили на уроки зі школи, де теж були три класні кімнати.

З легкої руки Івана Пантелійовича, який на той час уже був директором, у 1963 р. зібрали кошти на добудову нової школи. Сам директор виготовив план цієї добудови: п'ять класних кімнат, учительська, спортзал. У квітні 1963 р. батьки, учні та вчителі залили фундамент освітнього закладу. Будівництво тривало приблизно рік і за цей час усі проблеми вирішував молодий, але досить впевнений у собі директор. Усі документи (план, кошторис, договори) він узгоджував особисто. У 1964 році першOVERесневий дзвоник учні святкували у новому приміщенні школи.

За станом здоров'я Іван Пантелійович не міг працювати директором, але не залишив улюбленої справи - викладав хімію та біологію. У 1977 році восьмирічну школу закрили, а 98 учнів та 10 учителів перевели в Новоукраїнську середню школу.

Усі ці роки пліч-о-пліч із чоловіком крокувала його чарівна дружина Тамара Павлівна Дума. Була поруч у хвилини радості і смутку, у миті тривоги і сподівань. Учительське подружжя сіяло в учнівських душах добро, знання, доброту. Тендітна жіночка жодного разу не підвищила голосу на своїх вихованців, але подарувала їм тепло і віру в світле майбуття.

Продовжувало вчительську працю подружжя Думів у Малодорогостаївській середній школі, яку у свій час Тамара Павлівна очолювала. Виховали двоє прекрасних дітей - сина Віктора та доньку Ларису, допомагали виховувати внуків, няньчать правнучку.

Велика шана і низький вам уклін, Іване Пантелійовичу і Тамаро Павлівно, за важку учительську працю! Мабуть, не можна лукавити, коли у твое серце вдвляються дитячі очі. Від учителя у значній мірі залежить майбутнє його вихованців, бо власним прикладом, принципами, життям засвідчує, як треба жити. А, отже, нам є на кого рівнятися, бо такі педагога, як подружжя Івана і Тамари Думів, виховують лише великих і славних людей.

Записала завдячуя бібліотекою с. Мальоване Наталія КУХАРУК.

